



2 septembrie, ora 19.30

Generozitate prin muzică

27 august - 24 septembrie 2023
festivalenescu.ro

Program

MARI ORCHESTRE ALE LUMII

Sala Palatului

ORCHESTRA TEATRULUI CAPITOLE DIN TOULOUSE

CORUL ACADEMIC RADIO

JOSEP PONS dirijor

CIPRIAN ȚUȚU dirijorul corului

NONA CIOBANU, PETER KOŠIR regizori multimedia

Berlioz *Simfonia fantastica* op. 14

Reverii, pasiuni / Un bal / Scenă câmpenească / Marș către supliciu / Visul unei nopți de Sabat

Berlioz *Lélio ou le Retour à la Vie* op. 14b

Pescarul / Corul umbrelor / Cântecul briganzilor / Cântul fericirii / Harpa eoliană / Fantezie după Furtuna lui Shakespeare

LAMBERT WILSON narator

MATHIAS VIDAL tenor

VINCENT LE TEXIER bariton

În 1830, la doar 27 de ani, **Hector Berlioz** prezenta în sala Conservatorului din Paris o lucrare ce avea să devină una din cele mai celebre pagini din istoria muzicii: ***Simfonia Fantastică***. Prin mijloacele compoziționale folosite, precum și subiectul ales, el a revoluționat arta sonoră marcând începutul romantismului. Berlioz a alăturat simfoniei un text literar menit să explice conținutul fiecărei părți ceea ce a însemnat un exemplu de muzică programatică. Având subtitlul „Episod din viața unui artist” lucrarea era, de fapt, o adevărată mărturie autobiografică. Cu trei ani în urmă, Berlioz asistasese la Paris, la o reprezentație a unei trupe engleze cu piesa *Hamlet* de Shakespeare care-l impresionase profund, și, tot cu această ocazie, se îndrăgostise subit de actrița Harriet Smithson care o întruchipase pe Ofelia. Imediat tânărul muzician a intrat într-o stare febrilă, iubirea pentru actriță devenind de-a dreptul obsedantă. Tânăra femeie a rămas însă indiferentă, astfel că Berlioz, disperat, a crezut că o va convinge de sentimentele lui prin muzică, rezultatul fiind *Simfonia Fantastică*. Harriet Smithson nu a asistat la premieră, dar succesul a fost mare, iar în sală au fost prezente personalități de prim rang precum Victor Hugo, Alexandre Dumas-tatăl, Heinrich Heine, Niccolò Paganini, Franz Liszt. Aceștia și-au dat imediat seama că apăruse un nou geniu în lumea muzicii.

Spre deosebire de simfoniile clasice, „Fantastica” este construită în cinci părți, reprezentând cinci momente importante din viața artistului. Sentimente puternice – pasiune, tandrețe, furie, visare – apar încă din prima parte împreună cu imaginea iubitei, o temă pe care compozitorul a numit-o „ideea fixă” și care se repetă sub diverse înfățișări și în celelalte mișcări. O vom auzi și în timpul balului întrerupând un minunat vals (partea a doua) și în tabloul naturii unde se aude și cântecul păstorului (partea a treia). Mai departe, eroul ajunge la gândul sinuciderii și ia o doză de opiu care nu-i produce însă moartea, ci numai o stare de coșmar: visează că asistă la propria execuție pentru că și-a omorât iubita (partea a patra). Finalul ne redă iureșul infernal, hora sinistră de sabat a vrăjitoarelor, fantomelor, monștrilor, iscată de moartea sa. „Ideea fixă” apare din nou, dar într-un mod deformat, grotesc, ca și cum iubita s-ar fi transformat și ea într-o vrăjitoare vicleană, batjocoritoare.

Reluând o temă pe tot parcursul lucrării, Berlioz folosea principiul ciclic, preluat apoi adesea de compozitorii romantici. Minunate sugestii întâlnim și în domeniul orchestrației, căci în *Simfonia Fantastică* ne farmecă o mare bogăție de culori instrumentale: harpele însoțesc valsul, cornul englez intonează cântecul păstoresc având ca partener de dialog un oboi auzit din spatele scenei, timpanii întruchipează tunetul, clopotele și alămurile grave redau imnul funebru *Dies Irae*. În final, viorile atacate *col legno* (cu bagheta arcușului) scot efecte sinistre în tabloul Sabatului.

Program

Tot în anul 1830, Berlioz câștigă premiul Romei, dar nu se bucură decât puțin de șederea la Roma (sejur obligatoriu în asemenea situații), deoarece o nouă aventură amoroasă îi schimbă planurile. Dezamăgit de indiferența actriței Harriet Smithson, se logodește cu pianista Marie Moke. Din păcate nici această idilă nu are succes, căci după un timp, fata rupe logodna și se mărită cu Camille Pleyel, moștenitor al fabricii de pian. Berlioz este din nou disperat, dar își revine datorită creației, compunând o urmare a *Simfoniei Fantastice*, o lucrare mai apropiată de muzica de scenă, pentru narator, orchestră, pian, cor, tenor și bariton, pe care o intitulează **Lélio** sau **Reîntoarcerea la viață** ce cuprind textele lui Berlioz (1831).

De această dată, lucrarea cu șase capitole capătă numele de „melolog”, adică o combinație între melodramă și monolog. Naratorul (care de fapt îl reprezintă pe compozitor, vorbind mereu la persoana întâi), ne reamintește tabloul coșmarului trăit în infern (din *Simfonia Fantastică*) și ne dă de înțeles că revenirea la viață se datorează apelului său la literatură și muzică. Reauzim și „ideea fixă”, imaginea iubitei, care încă îl obsedează.

Primul număr este balada *Pescarul* pe versuri adaptate după Goethe, descriind drama unui tânăr care dispare în apă, amăgit de o nimfă. Este un frumos lied pentru tenor și pian cu ample volute vocale și momente patetice. Naratorul vorbește apoi despre influența puternică a marelui Shakespeare și în special a dramei *Hamlet* asupra creației sale, reflectată în atmosfera apăsătoare a celui de al doilea număr, *Corul umbrelor*. În total contrast apare numărul al treilea pentru bariton și orchestră, *Cântecul briganzilor*, ilustrare a vieții curajoase și libere duse de oamenii care nu țin seama de legi. Vine apoi un tablou senin, *Cântul fericirii*, unde speranța iubirii reînvie tot prin contribuția muzicii – interpret: tenorul acompaniat de orchestră. Sonoritățile lirice, melancolice create de ansamblul instrumental în cel de al cincilea număr zugrăvesc o blândă idilă la umbra unui stejar unde starea de fericire este subliniată de harpa eoliană (instrument animat de vânt). „De la contemplare, trecem la acțiune”, spune naratorul, prezentând cel de al șaselea număr, o Fantezie inspirată de piesa shakespeariană *Furtuna*. După ce transmite și indicații de interpretare celor din cor și orchestră, lasă muzica să sugereze personaje și situații diverse din piesă și ne înșeninează cu un final strălucitor, optimist. Ultimele cuvinte ale naratorului-autor sunt de mulțumire pentru interpreți.

O lucrare neobișnuită pentru timpul lui Berlioz, care a obținut un mare succes la prima audiție în 1832, dar care a rămas apoi uitată mai bine de un secol.

Olga Grigorescu

Orchestra

Creată în anii 1960, în urma fuziunii dintre Orchestra Capitoliului și Orchestra Simfonică din Toulouse-Pyrénées, **Orchestra Națională a Capitoliului** a căpătat rapid o nouă dimensiune datorită activității lui Michel Plasson, dirijorul său până în 2003. În 1981, Orchestra Capitoliului a obținut eticheta „națională”. Din 2005 până în 2022, Tugan Sokhiev a dat un nou impuls celor 125 de muzicieni ai săi și a permis acestei orchestre să fie una dintre cele mai renumite din Franța și din Europa. De la 1 septembrie 2024, Tarmo Peltokoski va fi director muzical desemnat pentru prima stagiune și va



ocupa apoi funcția de director muzical până în august 2029. În această poziție, el va exercita o influență esențială în consolidarea reputației deja strălucitoare a Orchestra Națională a Capitoliului din Toulouse pe scenele muzicale franceze și internaționale în următorii ani.

De la sediul său istoric din Halle aux Grains, Orchestra Națională a Capitoliului oferă o bogată stagiune simfonică, alături de stagiunile de operă și de balet și dans.

În Franța, Orchestra Națională a Capitoliului concertează în mod regulat în cele mai distinse locuri pariziene – inclusiv la Filarmonica din Paris și la Théâtre des Champs Élysées – și, de asemenea, în regiunea Occitanie, consolidându-și astfel înrădăcinarea locală și deschiderea către noi categorii de public. În acest sens, orchestra a conceput un program educațional care constă în concerte pentru familii și școli (peste 25.000 de copii participă la concerte generale sau educative în fiecare stagiune) și este implicată în special în proiecte simbolice, și anume proiectul DEMOS și programul „Tous les matins d’orchestre”.

Creația muzicală se află în centrul acestor diverse sezoane. Orchestra Națională a Capitoliului a stabilit relații speciale cu muzicieni precum Bruno Mantovani, Qigang Chen și Benjamin Attahir și a creat mai multe dintre lucrările acestora.

Orchestra Națională a Capitoliului este invitată în mod regulat să cânte în cele mai prestigioase săli de concerte în timpul turneelor internaționale, inclusiv la Musikverein din Viena, la Filarmonica din Berlin, la Teatrul Bolșoi din Moscova, la Teatro Colón din Buenos Aires și la Suntory Hall din Tokyo. De asemenea, apare la festivaluri precum Festivalul de la Granada, Festivalul Internațional de la Colmar, Quinzaine Musicale de Saint Sébastien, Chorégies d’Orange, Festivalul Radio France Occitanie Montpellier, Festivalul de Paște de la Aix-en-Provence, Festivalul Beethoven de la Bonn, Festivalul Berlioz de la Côte Saint André și multe altele. A efectuat numeroase turnee internaționale, cântând în Germania, Austria, Italia, Irlanda, Spania, Regatul Unit, Țările Baltice, Polonia, China, Rusia, Japonia, America de Sud, Coreea de Sud, Arabia Saudită și multe altele.

În plus, de mai mulți ani implementează o politică de înregistrări activă și apreciată de critici în tandem cu Warner Classics. Orchestra a cultivat legături strânse cu Mezzo TV, Medici, Radio Classique și France Musique.

Cor

Fondat în 1940, sub conducerea dirijorului și compozitorului Ioan Croitoru, **Corul Academic Radio** are astăzi un repertoriu foarte vast și variat, ce cuprinde: oratorii, cantate, madrigale, poeme, balade și numeroase miniaturi.

Creat pentru a susține repertoriului vocal-simfonic al stagiunii de la Sala Radio și al înregistrărilor Radio România, Corul Academic Radio s-a impus în scurt timp ca o formație de elită, condus fiind de-a lungul anilor de: Dumitru D. Botez, Gheorghe Danga, Dumitru D. Stancu, Constantin Petrovici, Emanuel Elenescu, Alexandru Șumski, Carol Litvin,

Aurel Grigoraș, Dan Mihai Goia. În prezent, Corul Academic Radio este pregătit și condus de Ciprian Țuțu. În spiritul tradiției muzicii corale naționale, evoluția ansamblului este marcată și de constituirea unei preocupări specifice formației, prin concertele și imprimările formulelor "à cappella".

Concomitent cu asigurarea programelor stagiunilor muzicale de la Sala Radio, Corul Academic Radio asigură efectuarea înregistrărilor pentru discuri și pentru fondul muzical Radio, promovând valori importante ale creației românești tradiționale sau de actualitate, inclusiv prime audiții, numeroase fiindu-i dedicate.

Corul Academic Radio a participat la turnee în Germania, Spania, Grecia, Cipru, Israel etc., colaborând adesea cu orchestre de renume, sub baghete de prestigiu din țară și din străinătate. Participările la Festivalul Internațional „George Enescu” sau la Festivalul Internațional al Orchestrelor Radio „RadiRo” au confirmat valoarea ansamblului Radio România.



©Cristian Barcan

Considerat ca fiind cel mai important dirijor spaniol al generației sale, **Josep Pons** a legat relații puternice cu Orchestra Gewandhaus din Leipzig, Orchestra din Paris, Orchestra Simfonică NHK din Tokyo, Orchestra Simfonică Germană de Cameră din Bremen și Orchestra Simfonică BBC – aceasta din urmă incluzând mai multe apariții la BBC Proms.

În stagiunea 2022/23, Pons va reveni la Orchestra Simfonică RTVE, Orchestra Națională a Spaniei, Orchestra Națională Bordeaux Aquitaine, Orchestra Națională a Capitolului din Toulouse, la Filarmonica Germană Radio, acompaniat de violonista spaniolă Leticia Moreno, la Orchestra Simfonică din Castilla y León și la Orchestra Filarmonică din Monte Carlo cu violonistul francez Renaud Capuçon, precum și la debutul său la Opera din Paris. La finalul stagiunii 2020/21, Pons și-a reînnoit contractul ca director muzical al Gran Teatre del Liceu până în 2025/26. Mandatul său a început în 2012, iar de atunci a dirijat o serie de producții la Barcelona în fiecare stagiune, cele mai recente fiind *Ariadne auf Naxos*, *Oedipus Rex*, *Pelleas et Melisande*, *Wozzeck* și un concert cu *Castelul lui Barbă Albastră* la Opéra Bastille. În ultimele stagioni a dirijat: *Don Giovanni*, *Lecții de dragoste și violență*, *Káťa Kabanova*, *Rodelinda*, *Roméo et Juliette*, *Elektra* și premiera mondială a noii opere a lui Casablanca, *L'Enigma de Lea*.

În această stagiune, va susține spectacole de operă cu *Don Pasquale*, *Macbeth* și *Parsifal*. De asemenea, deține funcția de dirijor onorific al Orchestrei Naționale a Spaniei, după ce anterior a fost directorul artistic al acesteia timp de nouă ani, timp în care a crescut substanțial profilul internațional al orchestrei. Este, de asemenea, dirijor onorific al Orchestrei Orașului Granada.

Discografia lui Josep Pons, care numără peste 50 de CD-uri și DVD-uri, majoritatea lansate de Harmonia Mundi și Deutsche Grammophon, include înregistrări din de Falla și din repertoriul francez, considerate interpretări de referință și care au câștigat numeroase premii. Înregistrarea *Noches en los jardines de España* cu Javier Perianes a primit un Choc de la Musique, *Melancolía* cu Patricia Petibon a primit un Gramophone Editor's Choice, iar colaborarea sa cu Tomatito i-a adus un Grammy Latin. Înregistrarea sa cu *Sinfonia* de Berio și *10 Frühe Lieder* de Mahler/Berio cu Orchestra Simfonică BBC și Matthias Goerne, a câștigat premiul BBC Music Award, Choc de la musique, premiile ECHO Klassik și Télérama Ffff. Cea mai recentă lansare a sa la Harmonia Mundi este înregistrarea live a operei lui Granados, *Goyescas*, cu Orchestra Simfonică BBC.

Josep Pons și-a început formarea muzicală la prestigioasa Școală din Montserrat. Tradiția seculară și studiul intens atât al polifoniei, cât și al muzicii contemporane din acest centru i-au marcat dezvoltarea ulterioară atât din punct de vedere muzical, cât și intelectual. În 1999 a primit Premiul Național de Muzică din Spania pentru activitatea sa remarcabilă în domeniul muzicii secolului XX. În 2019, Pons a fost distins cu titlul de *Doctor Honoris Causa* al Universității Autonome din Barcelona.



©Igor Cortadellas

Dirijor de cor

Dirijor al Corului Academic Radio din 2016, **Ciprian Țuțu** a propus o diversificare și o modernizare a repertoriului ansamblului. Născut la Brașov, a absolvit cursurile Facultății de Muzică din orașul natal (specializarea Pedagogie Muzicală – dirijat cor academic și masterat în Stilistică dirijorală). În anul 2013 a susținut teza de doctorat în cadrul Universității Naționale de Muzică din București, iar în anul 2015 a absolvit cursurile postdoctorale din cadrul Universității Transilvania din Brașov, având ca temă de cercetare *Vocea umană și implicațiile ei în interpretarea corală contemporană*.

Din anul 2000, Ciprian Țuțu este și dirijor al Corului Gheorghe Dima din Brașov. Activitatea sa dirijorală cuprinde manifestări artistice diverse, de la spectacole de operă, până la concerte *à cappella*, cu acompaniament, precum și vocal-simfonice, în compania unor importante orchestre din țară și străinătate. Ca dirijor al corului mixt Gheorghe Dima a concertat în anul 2005 alături de orchestra Filarmonicii „Dmitri Șostakovici” din Sankt-Petersburg (în program oratoriul *Matthäus Passion* de J.S. Bach), iar în anul 2007 a prezentat, alături de Filarmonica din Roma, o lucrare contemporană – oratoriul *San Camillo* de Lellis de Collafranceschi.

În anul 2015 a obținut o bursă din partea Universității *Transilvania* (Brașov) și a participat la Masterclass-ul Internațional de Dirijat și Cânt Coral - Sarteano (Italia), unde a studiat cu Simon Carrington (Yale University, SUA și fondator al sextetului vocal *The King's Singers*), Brian O'Connell (Boston University, SUA) și Bronislawa Falinska (Padua Music Conservatory, Italia).

Din anul 2012, ocupă și funcția de maestru de cor la Opera Brașov, de-a lungul celor patru stagioni pregătind sau dirijând ansamblul coral al instituției în peste 100 de spectacole. De asemenea, Ciprian Țuțu s-a aflat la pupitrul orchestrei Operei Brașov, conducând în perioada 2013-2015 un număr de 7 gale sau concerte de arii și coruri din opere.

În prezent este conferențiar universitar al Universității *Transilvania* din Brașov și cadru didactic asociat al Universității Naționale de Muzică din București.



Regizori multimedia

Creațiile regizoarei **Nona Ciobanu** includ spectacole de teatru, pe texte clasice și contemporane, proiecte site-specific, instalații, regie multimedia pentru operă în concert, produse pe scene prestigioase, galerii de artă și locații site specific din Europa, SUA și Mexic. Regizoarea are specializări în scenografie, light design, video și management cultural iar spectacolele sale sunt apreciate cu numeroase premii. Din 1995, Nona Ciobanu este regizor la Teatrul Mic, București, iar din 1996 este fondator și director artistic al Fundației Culturale Toaca. Între 1995-1997 este asistent universitar la Facultatea de Teatru, secția Arta Actorului, a Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică, București, iar în perioada 2003-2006 este membru în consiliul director al Trans Europe Halles, o rețea de 140 de centre culturale europene. Printre creațiile a căror regie o semnează se numără: *Maestrul și Margareta* adaptare după M.Bulgakov, *A douăsprezecea noapte*, *Cum vă place și Furtuna* de W. Shakespeare, *Mama* de S.I.Witkiewicz, *Poema Română* de G.Enescu, *Die tote Stadt* de E.W.Korngold, *Moise și Aron* de A. Schoenberg, *Castelul lui Barbă Albastră* de B.Bartok, *L-Ikla t-Tajba* (scenariu propriu cu texte de I. Mifsud), *Karamazovii* adaptare după F. M. Dostoievski, *Trei gemeni*

venețieni de A. Collalto, *Cel care închide noaptea* adaptare după L.Cavani, *Dragostea celor trei portocale* de C. Gozzi, *Valsul câinilor* de L.Andreev, *Viitorul e maculatură* de V. Zografi, *Povestiri din Canterbury* după G.Chaucer, *Năzdrăvanul Occidentului* de J. M. Synge, *Eu, Oblio* scenariu inspirat de The Point! de H.Nilsson, *Dorde* adaptare după P. Ispirescu, *Bine, mamă...* de M. Vișniec, *Șotron* (scenariu propriu cu texte din Rumi și I. Tănase), *Orfeu sau Cum sa te dezbraci de pene* pe texte de Gellu Naum.

„Pentru regizoarea Nona Ciobanu, teatrul este un spațiu al transformării poetice.” - The San Diego Union-Tribune



Artist vizual, designer și creator de platforme și strategii pentru dezvoltarea spațiilor artistice, **Peter Košir** (Slovenia) îmbină în creațiile sale arhitectura cu spații virtuale 3D și video. Studiază arhitectura și filozofia la Ljubljana, iar creațiile sale sunt prezentate la festivaluri și expoziții din Slovenia, Austria, Italia, Malta și România. Printre proiectele a căror scenografie și animație video o semnează se numără: *Maestrul și Margareta* adaptare după M.Bulgakov, *A douăsprezecea noapte* de W. Shakespeare, *Mama* de S.I.Witkiewicz, *Moise și Aron* de A. Schoenberg, *Poema Română* de G.Enescu, *Die tote Stadt* de E.W.Korngold, *Castelul lui Barbă Albastră* de B.Bartok, *L-Ikla t-Tajba* (cu texte de I. Mifsud), *Karamazovii* după F. M. Dostoievski, *Cel care închide noaptea* adaptare după L.Cavani, *Eu, Oblio* inspirat de The Point! de H.Nilsson, *Șotron* (cu texte din Rumi și I. Tănase).



Narator

Lambert Wilson a studiat repertoriul musicalului american și în 1989 a înregistrat „Musicals”, un album dedicat marilor standarde ale genului. În 1990, a prezentat un spectacol muzical, *Lambert Wilson Chante* (Lambert Wilson cântă), iar în 1996 a înregistrat un CD cu cele mai frumoase cântece din cinematografia franceză *Démons et Merveilles* (Demoni și Miracole). În 2004 a produs și a jucat în musicalul *Nuit Américaine* (Noapte Americană), iar în 2010 a apărut în spectacolul *A Little Night Music* (Puțină Muzică de Noapte) de Stephen Sondheim.

În 2016 a fost lansat albumul *Wilson chante Montand* (Wilson cântă Montand), un spectacol coprodus de Lambert Wilson (înregistrare la France TV), care a făcut un turneu în Franța (2017), înainte de a fi prezentat la Montreal și New York. Din toamna anului 2021, Lambert Wilson joacă într-un spectacol pe care l-a conceput împreună cu dirijorul și aranjourul Bruno Fontaine, bazat pe melodiile orchestrale ale lui Kurt Weill, care evidențiază magnific aura și influența acestuia asupra unui mare număr de muzicieni și chiar compozitori.

În 2006, Lambert Wilson a fost dirijat de Robert Carsen în musicalul *Candide* de Bernstein, jucat pentru prima dată la

Châtelet și apoi la Scala din Milano în 2007. Spectacolul a fost înregistrat pentru Arte și BBC.

În 2010 a interpretat *A Little Night Music* de Stephen Sondheim la Châtelet și a apărut în *Singin' in the Rain* (Cântând în Ploaie), din nou în regia lui Robert Carsen.

Lambert Wilson a participat, de asemenea, în calitate de narator la numeroase spectacole care îmbină textul și muzica: *La Sonate de Vinteuil* (Proust), *Les Nuits* (Musset), *Les Lettres à Gala* (Éluard), precum și *Pierre et le Loup*, *L'Histoire du Soldat*, *Lélio*, *Manfred*, *Orphée*, *La Danse des Morts*, *Oedipus Rex*, *Le Roi David*, *The King and I* sub bagheta unor dirijori de renume, printre care M. Rostropovitch, S. Ozawa, M. Corboz, F. Welser-Most, M. Janowski, G. Prêtre, K. Masur.

Lambert Wilson a realizat numeroase înregistrări pentru *Le Roi David* (Corboz), *Oedipus Rex* (Welser-Most), *Pierre et le Loup* (Plasson), *Rédemptions* (Plasson), *A Little Night Music* (Cuneen), precum și *Le Gendarme Incompris* și *Lélio* (Ch. Dutoit). În iunie 1998, Lambert Wilson a interpretat rolul Sfântului Sebastian în *Le Martyre de Saint Sébastien*, dirijat de Georges Prêtre la Viena, la Scala din Milano și la Théâtre des Champs-Élysées.



©Igor Shabalin

Mathias Vidal a studiat muzicologia la Universitatea din Nisa și a studiat canto cu Christiane Patard absolvind Conservatorul din Paris în 2003.

Lăudat pentru calitățile sale în repertoriul Baroc, a luat parte la numeroase opere de Monteverdi, Purcell, Rameau, Lully, Cavalli, Campra, Boismortier. În repertoriul francez de muzică ușoară, a cântat în producții precum *Orphée aux Enfers*, *La Vie Parisienne*, *La Périchole*, *Fra Diavolo*, *La Belle Hélène*, *La Veuve Joyeuse*, *Le Dilettante d'Avignon*, *Barbe-Bleue*, *Les Chevaliers de la Table Ronde*, *La Fille de Madame Angot*, *L'Auberge du Cheval Blanc*. Repertoriul său include, de asemenea, roluri italienești de bel-canto, precum Nemorino din *L'Elisir d'Amore*, Ernesto din *Don Pasquale*, Elvino din *La Sonnambula*, Almaviva din *Il Barbiere di Siviglia*, Ramiro din *La Cenerentola* și rolul titular din *Le Comte Ory*. Cântă, de asemenea, repertoriul romantic francez, precum și piese din secolul XX și contemporane.

În ultimele stagiuni, a putut fi ascultat în rolul lui Abaris din *Les Boréades* (Oldenburg), Valère și Tacmas din *Les Indes Galantes* și Thespis din *Platée* (Opera din Paris), Tamino din *Die Zauberflöte* (Avignon, Versailles), Ferrando din *Così fan tutte* (Toulouse), Ernesto din *Don Pasquale* (Oldenburg), precum și în numeroase roluri-titlu: *Platée*, *Orlando Paladino*, *Orphée et Eurydice*, *Le Comte Ory*, *Cinq-Mars*, *Faust*, *Der Zwerg*.

Este foarte solicitat pe scenele din Franța, dar și din restul Europei, Asia, SUA și Rusia; participă cu regularitate la înregistrări live și în studio într-un repertoriu vast și versatil.

Proiectele sale pentru stagiunea 2022-2023: Der vierte Jude din *Salomé* la Opera din Paris, Tamino din *Die Zauberflöte* și Regele Arthur de *Purcell* la Versailles, Nemorino din *L'Elisir d'Amore* la Anvers, Nantes și Rennes. În ceea ce privește concertele, va cânta în *Zoroastre* la Compiègne și Paris, un program Charpentier și *Les Paladins* cu La Chapelle Harmonique, *Thésée* de Lully și *Pygmalion* cu Les Talens Lyriques, *Le Carnaval du Parnasse* cu Les Ambassadeurs, *L'Incoronazione di Poppea* cu I Gemelli, *Vesperele* de Monteverdi cu La Cappella Mediterranea.



©Bruno Perroud

După premiera operei *Pelléas et Mélisande* în concert la Moscova, sub bagheta dirijorului Manuel Rosenthal, **Vincent le Texier** a avut parte de o experiență profundă: cea a lucrării *Impressions de Pelléas* de Peter Brook. Din acel moment, el a abordat un repertoriu care se întinde de la Baroc (Platée de Rameau) până la creația contemporană (Kagel, Constant, Aperghis, Saariaho, Rautavaara, Manoury, Fénelon, Testi, Dalbavie), de la Mozart (Leporello, Don Giovanni, Alfonso), la opera secolului al XIX-lea (*Barbiere di Siviglia*, *Freischütz*, *Damnation of Faust*, *Povestirile lui Hoffmann*, *La Bohème*, *Vaisseau Fantôme*, *Don Quichotte*) și la cea din secolul al XX-lea (*Pelléas et Mélisande*, *Salomé*, *Dragostea celor trei portocale*, *Wozzeck*, *Capriccio*, *Eine Florentinische Tragödie*, *Der Zwerg*, *L’Affaire Makropoulos*, *Katia Kabanova*, *Little Cunning Vixen*, *Peter Grimes* și *Saint François d’Assise*, în care a cântat rolul principal).

A fost invitat să cante pe numeroase scene (Opéra de Paris, Lyon, Bordeaux, Théâtre des Champs-Élysées, Cité de la Musique, Théâtre de La Monnaie, Opera din San Francisco, Opera din Geneva, La Fenice, Stuttgart, Köln, München, Madrid, Basel, Essen, Sao Paulo, Amsterdam Concertgebouw, Festivalul de la Salzburg, Scala din Milano etc.) și colaborează cu dirijori de prestigiu, precum M. Minkowski, K.Nagano, J.Nelson, M.Janowski, E.Krivine, C.Eschenbach, D.Kawka, A.Altinoglu, M.Altinoglu, W.Chung, R.Muti, S.Cambreling, C.Rousset, P.Jordan, S.Denève, S.Mälkki, C.Dutoit.

Talentele sale de actor au făcut din el un interpret foarte căutat de marii regizori (B.Wilson, G.Lavaudant, R.Carsen, Y.Kokkos, L.Pelly, J.Savary, K.Warlikowski, C.Honoré).

Recent, a interpretat rolul Tatălui în creația *Pinocchio* de Boesmans la Festivalul d’Aix en Provence, producție care a fost reluată la Théâtre de la Monnaie, la Opéra de Dijon și la Opéra de Bordeaux. În concert, s-a bucurat de un mare succes în rolul titular Saint François d’Assise la premiera japoneză a operei lui Messiaen la Suntory Hall din Tokyo: aceste concerte s-au bucurat de un mare succes și au fost votate ca fiind cel mai bun eveniment de muzică clasică din 2017 în Japonia. Interpretând pentru prima dată rolul Arkel (*Pelléas et Mélisande*) la Opéra du Rhin și Dijon, și Babilio (*Il Barbiere di Siviglia*) la Opéra de Saint-Etienne, Nick Shadow (*The Rake’s progress*) la Opéra de Nice, Barbă-Albastră în *Ariane et Barbe Bleue* de Dukas la Théâtre du Capitole de Toulouse, Général Boum (*La Grande Duchesse de Gérolstein*) la Opéra de Cologne, *l’Inondation* de Filidei, în regia lui Pommerat, rolul principal în *Don Quichotte* de Massenet la Opéra de Saint-Etienne, Salieri (*Mozart și Salieri*) la Opéra de Toulon, Aye (*Akhnaten*) la Opéra de Nice, Barbă Albastră (*Ariadna și Barbă Albastră*) la Opéra de Nancy, Le Bailli (*Werther*) la Opéra de Lausanne, Bartolo (*Le Nozze di Figaro*) la Opéra de Saint-Etienne, Arkel (*Pelléas et Mélisande*) la Opéra de Montpellier și la Modena.

Printre proiectele sale se numără Arkel (*Pelléas et Mélisande*) la Modena și Piacenza, Balthazar (*La Favorite*) la Opéra National de Bordeaux, Le Cardinal Campeggio (*Henry VIII*) la Théâtre Royal de la Monnaie, Luther/Crespel (*Les Contes d’Hoffmann*) la Opéra National de Paris.

